

۲۰۱۷/۰۶/۱۷

انجنیر سلطان جان کلیوال

جنگ د فساد و رور او فساد د قانون د بنمن دی

د انساني ټولني جوړښت د انسان د بدن د فزيکي جوړښت سره ډير ورته والی لري. د انسان د بدن هر غړی هم د ځان او هم د نور بدن د ساتنې په منظور ځانگړی وظیفی لری او هر غړی د روغتیا او سلامتیا په صورت کی په دی مکلف دی چی ده ته ورسپارل شوی او ورکړ شوی وظیفه لکه څنگه چی و رته اړتیا ده هماغه ډول تر سره کړی. د بدن هر غړی چی په خپله وظیفه کی پاتی راشی نو د هغه د کار د ناسمی اجراء له امله د بدن نور غړی هم متاثر کیږی او د خپلو وظیفو په سرته رسول کی د ستونزو سره مخامخ کیږی. که څه هم په دی حقیقت هر څوک پوهیږی او د مثال راورلو اړتیا ورته نه لیدله کیږی، خو بیا هم د ښه وضاحت د پاره کولی شو و وایو: غورونه د اوریدلو وظیفه په غاړه لری، کله چی کوم غړی یا خبره په سمه توگه وانه وریدلی شي، نو ژبه چی د خبرو وظیفه ورسپارل شویده، یا هیڅ نه وائی او یا شاید داسی څه و وایی چی د موضوع سره هیڅ تړاونه لری، او داسی نور ډیر مثالونه.

بشري ټولني هم د بشر د وجود غوندی د بیلو بیلو جوړښتونو د سره را یوځای کیدو نه جوړی شویدی، چی هر جوړښت ته د وجود د یوه غړی په څیر ځانگړی وظیفه ور سپارل شویده چی باید په خپل وخت سره یی په سمه توگه تر سره کړی. که چیری د ټولني د وجود هره برخه په خپله ور سپارل شوی و وظیفه کی سستی او ناغیري وکړي، ټولنه د ستونزو سره مخامخ کوی او نه شی کولی چی د خپل پرمختگ په لاره کی بریالی گامونه پورته کړی.

اوسنی بشري ټولني د یوی قوی په زریعه چی دولت ورته وایی اداره کیږی. د نورو بشري ټولنو په څیر زمونږ افغانی ټولنه هم د همدی قوی (دولت) په زریعه خپلو ورځنیو کړو وړو ته انتظام ورکوی او د نورو ټولنو سره د اړیکو مسؤلیت هم د دولت په غاړه دی. زمونږ دولت د قانون له مخی له دری گونو قواو نه جوړدی چی عبارت دی له مقننه قوی، اجرائیه قوی او قضایه قوی څخه. د اداری و اړه قواوی په شریکه د خپلو خلکو او وطنوالو په چوپړکی دی او د متقابل همکاریو له مخی د خپل ولس غوښتنو او پوښتنو ته ځواب وایی.

ددی دپاره چی دولت دټولنی ټولی چاری په سمه توگه سر ته ورسولی شي او په چارو کی ښه انتظام رامنځ ته شي نو یو لړ قوانین او اصول رامنځ ته کوی او داسی سیستم جوړوی چی د همدی اصولو او مقرراتو په تطبیق او مراعات کولو سره دا سیستم فعالیت کوی او د فعالیت نتیجه یی د ټولنی ارامي، سوکالی او په ستونزو بریالیتوب را وځي.

افغان ولس د څلویښتو کلونو نه زیات وخت کیږی چی د داسی یو دولت د لرلو نه محروم دی چی د هغه دری واره قواوی یوه د بلی سره د یوه وجود دسیستم غوندی هم غزی او لازمه همکاری ولری. او دا له دی کبله دی چی په دی ټوله دوره کی افغان ولس د یوه داسی زعامت لرونکی نه دی پاتی شوی چی دا دری واره قواوی لکه څنگه چی ضرورت دی په هماغه توگه یوه بلی ته ورنژدی کری، یوه د بلی همکاره و گرځوی او یوه بله تکمیل کاندی، بلکی دا دری واره قواوی زیار کاری چی یوه د بلی نیمگرتیاوی لاپسی لوی کری، په کارونو کی یوه د بلی د بریالیتوب مخه ونسی او یوه بلی ته څومره چی کولی شی نوری ستونزی او خنډونه و زیږوی.

حکومت یا اجرایه قوه چی د قانون تطبیقونکی قوه ده، تر ټولو د مخه د قانون ماتونکی او د قانون نه د سر غرونکو زورواکانو ساتونکی قوت گرځیدلی دی.

پارلمان چی د قوانینو جوړونکی او په هغو باندی د نظارت لرلو صلاحیت ورسره دی، په هره برخه کی د بل هر چا نه د مخه هماغه قانون چی دوی خپله جوړ کری دی د پښو لاندی کوی او سپکاوی ورته ورکوی.

قضایه قوه چی د اسلامی دولتونو په جوړښت کی دشرعی اصولو او د جرمونو په وړاندی دگناهکار او بیگناه تر منځ دتویپر او د اسلامی عدالت دتامین تر ټولو لوړه مرجع ده، د بل هر قوت نه د مخه دداسی سترو بی عدالتیو مرکز جوړ شوی چی هیڅ بله مرجع ورسره سیالی نه شی کولی. هر ډول ناروا پکی روا او ټول روا پکی هره شیبه ناروا ثابتیږی. که پوښتنه وشی چی ولی دا دری واره دولتی قواوی او د دی قواو مسؤلین په دی ټولو دورو خصوصاً په افغان ولس باندی د امریکا له تیری او د دوی په لاس د (ښ) د بی سنجشه پریکړی له مخی د حامد کرزی په مشری د دولت جوړیدل او په شمالی ټوالی باندی د امریکا د دولت بی دلیله اتکا او باور کولو نه وروسته تر اوسه، په خپلو کړو او ورسپارل شوو وظیفو کی ناکام او بدنام هم دی ځواب به څه وی؟

شاید دی پوښتنی ته په زرگونه ځوابونه ورکړل شی او هر ځواب به د یوه ځانگړی د لیل له مخی تر یوه حده پوری سم هم وی، خوزه دی ناوړه حالت او د ټول دولتی سیستم د ناروغی تر ټولو لوی لامل په ټولو اخلاقی، سیاسی، اقتصادی او هر ډول ټولنیزو چارو کی (فساد، فساد، فساد..... او فساد) بولم او بس.

فساد دی چی د جنگ اوریی بل ساتلی دی، فساد دی چی بی اعتمادی یی را منځ ته کړیده، فساد دی چی ورور یی د ورور، پلاریی د زوی، قوم یی د قوم، ژبه یی د ژبی، سمت یی د سمت، مذهب یی د مذهب، وزیر یی د وکیل، وال یی د قاضی، قوماندان یی د عسکر، او ملایی د آمی دښمن گرځولی دی.

فساد دی چی د وطن اولادیی د دښمن په صف کی ودرولی دی او د ټول وطن په بدن یی د اور لمبی بلی کړیدی، فساد دی چی هره ورځ زمونږ وطنوال د خپلو عزیزانو په مرگ ژوبله د ویر او ماتم په تغیر کینوی او بلاخره فساد دی چی د جگری د سکه ورور په توگه په ټول هیواد کی، د هیواد په ټولو ادارو کی او د ادارو د ټولو منسوبینو تر منځ یی د قانون د نه تطبیق کیدو روحیه نه یواځی پیاوړی کړیده، بلکی د هر چا په ذهن کی یی داسی زهر ور شنډلی دی چی هر قانون ماتونکی ته ځان له نورو لوړ و بریښی او د قانونه په سر غرونه وویاری.

نو له دی کبله زه به دی باور یم ، تر څوچی افغان دولت په ټولو ادارو کی د فساد په کمولو او وره کولو بری و نه مومی تر هغی به هیڅکله (که ټوله نری هم ور سره ملگری شی) نه د جنگ په ختمولو بری و مومی، نه به د ولسونو او دولت تر منځ بی باوری له منځه یوړلی شی، نه به سوله او ثبات را منځ ته شی او نه به د قانون تطبیق بی له استثنا عملی بڼه و مومی. دا

ځکه چی فساد د جنگ ورور او د قانون تر ټولو ستر دښمن دی. جون/۱۶/۲۰۱۷

پای